

Samtidig ønsker vi også at sikre virksomheder og borgere en effektiv og ensartet administration, og endelig ønsker vi at sikre, at de miljøopgaver, der kræver en indsats på tværs af kommunegrænserne, bliver koordineret. Derfor vil det i et vist omfang være nødvendigt at få udarbejdet supplerende retningslinjer for, hvordan opgaverne skal varetages.

Samtidig har vi jo også nedsat et kvalitetsstyringsudvalg med repræsentanter for bl.a. de kommunale organisationer, for landbruget, Danmarks Naturfredningsforening og Dansk Industri. Det udvalg skal inden 1. juni i år komme med anbefalinger til, hvordan en kvalitetsstyringsordning kan udformes, så kommunernes miljøkompetencer styrkes, og miljøarbejdet i kommunerne kvalitetssikres, for at det skal være målet, og at det er udfordringen, er vi jo enige om.

Det har altså været magtpåliggende for regeringen og også for Dansk Folkeparti, at netop den faglige bæredygtighed sikres.

Jeg er selvfølgelig helt opmærksom på, at flere høringsvar er skeptiske over for kommunernes overtagelse af de mange nye opgaver. Kan de nu klare det? Jeg vil gerne følge op på de mange forskellige slags indvendinger. Efter at lovforslagene er vedtaget, vil jeg derfor tage initiativ til at oprette et kontaktforum, hvor vi kan have en åben dialog med ministeriets mange forskellige samarbejdspartnere, altså også en åben dialog i hele processen frem til den endelige ikrafttræden. Her kan myndigheder og interesseorganisationer udveksle og drøfte forskellige problemstillinger i det videre reformarbejde og hele tiden diskutere ting og problemstillinger, der måtte dukke op på tværs.

Lad mig så gå over til det konkrete lovforslag, som vi nu har til første behandling. Det er jo altså en ændring af såvel miljømålsloven som vandforsyningsloven, vi har til behandling.

Med miljølovsloven følges hovedprincippet, sådan at staten tager sig af den overordnede planlægning, og kommunerne varetager de opgaver, der er tættest på borgere og virksomheder. Hvor amterne før var vanddistriktsmyndighed og ansvarlig myndighed for Natura 2000-områderne, ja, så bliver det fremover staten, der skal udarbejde de overordnede vand- og Natura 2000-planer.

Den overordnede statslige planlægning fastlægger dermed rammerne for den opfølgende administration og bliver dermed styrende for

kommunernes administration, ikke alene af miljømålsloven, men også af de øvrige miljølove.

Kommunerne, der står for de borgernære opgaver, skal udarbejde kommunale handleplaner for den konkrete og lokale indsats inden for rammerne af de statslige planer. Det er altså ikke sådan, at politikken pludselig får et helt andet indhold. Staten definerer stadig væk de forskellige love og styringen i kraft af forskellige mål, de så skal leve op til. De eksisterende 13 vanddistrikter foreslås reduceret til 4, nu hvor staten bliver vanddistriktsmyndighed. Der kan afgrænses tre større områder omkring henholdsvis Jylland/Fyn med øer, Sjælland/Lolland-Falster og Bornholm. Og derudover gælder der i henhold til vandrammedirektivet nogle helt særlige regler for grænseoverskridende vandløbsoplande, som det hedder, og disse grænseoverskridende vandløbsoplande i Sønderjylland bliver derfor et selvstændigt vanddistrikt, præcis sådan som de også er det i dag.

Som noget nyt indføres der så også en idéfase med det formål at sikre indspil fra alle relevante myndigheder på et tidligt tidspunkt i beslutningsprocessen, det vil sige, inden de statslige planer sendes i høring. Såvel offentlige myndigheder, interesseorganisationer og andre har jo mulighed for at komme med indspil i den fase. Formålet er selvfølgelig, at vi får de bedst mulige planer udarbejdet, og at det gøres i tæt dialog med de væsentligste aktører.

Kl. 13.30

Regionsrådene har ligesom kommunerne og alle mulige andre mulighed for at komme med konkrete forslag til de statslige vand- og Natura 2000-planer i denne idéfase. Derudover skal regionsrådene koordinere de kommunale bidrag.

I forbindelse med udarbejdelsen af de kommunale planer kan regionsrådene desuden mægle i tilfælde af uenighed mellem flere berørte kommuner, hvis kommunerne anmoder om det. Hvis der ikke kan opnås enighed i den mægling, ja, så er det den til enhver tid siddende miljøminister, der træffer afgørelsen.

Kommunalreformen træder i kraft midt i den første planperiode, som vandrammedirektivet fastsætter, dvs. midt i arbejdet frem mod de endelige vandplaner. Det giver nogle praktiske problemer på vandområdet, fordi staten så ville skulle basere sit arbejde med vandplanerne på en række amtslige prioriteringer, der ikke nødvendigvis svarer til de statslige prioriteringer for de nye meget større vanddistrikter, som jo dækker hele landsdele.